

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/148/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419201971
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Salajová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8419201971.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Zuzanou Salajovou v spore žalobcu Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004, proti žalovaným 1. Q. 2. A. o zaplatenie 19 126,35 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 17 516,03 eur titulom istiny, sumu 635,41 eur titulom úrokov z úveru do mimoriadnej splatnosti úveru, sumu 362,57 eur titulom úrokov z omeškania, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 17 516,03 eur od 01. 04. 2019 do zaplatenia.

Súd povoľuje žalovaným v 1. a 2. rade žalovanú sumu, úrok z úveru a úrok z omeškania splácať v mesačných splátkach po 60 eur mesačne vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca k rukám žalobcu od právoplatnosti tohto rozsudku. Nezaplatením čo len jednej splátky sa stáva zročným celý dlh.

V prevyšujúcej časti súd žalobu **z a m i e t a**.

Priznáva žalobcovi vo vzťahu k žalovaným v 1. a 2. rade náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 10. 07. 2019 domáhal, aby súd uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne mu zaplatiť sumu 19 126,35 eur, spolu s úrokom vo výške 5,49 % ročne zo sumy 17 744,03 eur od 01. 04. 2019 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 18 379,44 eur od 01. 04. 2019 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Podanú žalobu odôvodnil, na základe zmluvy o stavebnom sporení č. 3137023 9 01 bola so žalovanými dňa 23. 12. 2014 uzatvorená zmluva o úvere č. 31370223 9 01, na základe ktorej žalobca poskytol žalovaným v 1. a 2. rade medziúver č. 3137023 6 02 vo výške 19 000 eur. Finančné prostriedky boli poskytnuté v troch splátkach, a to dňa 07. 01. 2015, dňa 26. 02. 2015 a dňa 13. 01. 2016. Zároveň žalobca účtoval žalovaným poplatok, takže výška vyplateného medziúveru bola znížená o tento poplatok v sume 228 eur. Úroková sadzba mimoriadneho medziúveru do pridelenia cieľovej sumy bola dohodnutá vo výške 5,49 %. Žalovaní sa zaviazali splácať úver pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 116,08 eur, pričom pozostávali z vkladu na účet sporenia vo výške 29,15 eur a zo splátky úrokov za medziúver vo výške 86,93 eur. Splátky boli splatné 15. deň v mesiaci. Úroková sadzba úroku z omeškania bola vo výške 5 % ročne. Nakoľko žalovaní poskytnutý úver nesplácali a boli v omeškaní, žalobca ich listom zo dňa 03. 09. 2018 vyzval na úhradu dlžnej sumy, pričom ich upozornil, že sú v omeškaní so splátkou po

dobu dlhšiu ako 3 mesiace, zároveň ich upozornil na zosplatenia úveru. Upozornenie bolo žalovaným doručené dňa 06. 09. 2018. Žalovaní na výzvu nereagovali, k splneniu jeho záväzku nedošlo ani po termíne odstúpenia od zmluvy, preto žalobca dňa 07. 11. 2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti žalobca zúčtoval nasporené prostriedky na konte sporenia s kontom medziúveru. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti bola na konte stavebného sporenia suma 1 255,80 eur, ktorá bola započítaná na istinu úveru. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru dlh žalovaných predstavoval sumu 18 469,61 eur a pozostával z istiny 17 744,20 eur (rozdiel poskytnutého úveru 19 000 eur a uhradenej istiny 1 255,80 eur), z nezaplatených úrokov za úver vo výške 635,41 eur a z nezaplatených poplatkov vo výške 90 eur. Nakoľko vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru zmluva nezaniká, úročí sa istina po vyhlásení mimoriadnej splatnosti dohodnutým úrokom za úver. Keďže k úhrade dlžnej sumy zo strany žalovaných doposiaľ nedošlo, domáha sa zaplatenia pohľadávky prostredníctvom žaloby podanej na súd, pričom poplatky za upomienky si neuplatňoval.

3. Žalovaný v 1. rade, ani žalovaná v 2. rade sa k žalobe, ktorá im spolu s prílohami a výzvou vyjadriť sa k nej bola do vlastných rúk doručená dňa 27. 09. 2019 (žalovaný v 1. rade), resp. dňa 12. 08. 2019 (žalovaná v 2. rade) písomne nevyjadrili.

4. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie, na ktoré sa žalobca nedostavil. Žalobca svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil, o jeho odročenie nežiadal. Žalovaní sa na nariadené pojednávanie dostavili. V súlade s ust. § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) preto súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti žalobcu, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, najmä Zmluvou o úvere č. 3137023 9 21, amortizačnou tabuľkou pre medziúver, Všeobecnými podmienkami stavebného sporenia pre FO, upozornením na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, výpisom z účtu odstúpeného medziúveru, výpisom z účtu stavebného sporenia, výsluchom žalovaného v 1. rade, výsluchom žalovanej v 2. rade a zistil nasledovný skutkový stav.

6. Dňa 23. 12. 2014 na základe Zmluvy o stavebnom sporení bola medzi stranami sporu uzatvorená zmluva o úvere, na základe ktorej žalovaným poskytnutý mimoriadny medziúver č. 31372023 6 02 v sume 19 000 eur, ktorý bol vyplatený v 3 výplatách. Žalovaným bol za poskytnutie úveru účtovaný poplatok, ktorý bol odrátaný pri prvej výplate medziúveru. Úroková sadzba úrokov za medziúver bola dohodnutá vo výške 5,49 % ročne. Nakoľko sa úroky za medziúver vypočítavali z výšky vyplateného úveru, a žalovaným bol medziúver poskytnutý v 3 splátkach, boli úroky vo výške 5,49 % ročne žalovaným účtované od 08. 01. 2015 zo sumy 1 888 eur, zo sumy 15 428 eur od 27. 02. 2015 a zo sumy 19 000 eur od 14. 01. 2016. Žalovaní sa zaviazali splácať úver pravidelnými mesačnými plátkami v sume 116,08 eur, ktorá pozostávala z vkladu na účet sporenia vo výške 29,15 eur a zo splátky úrokov za medziúver v sume 86,93 eur. Splátky boli splatné 15. deň v mesiaci a nároky sa uspokojovali v poradí úroky z medziúveru a vklady na konto sporenia.

7. Listom zo dňa 03. 09. 2018 žalobca upozornil žalovaných, že sú v omeškani so splátkou po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, vyzval ich na doplatenie dlžnej sumy a taktiež upozornil na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru.

8. V súlade s čl. X, bod 10.1 Úverovej zmluvy; žalobca vyhlásil dňa 07. 11. 2018 mimoriadnu splatnosť úveru.

9. V zmysle čl. X, bod 10.19 Úverovej zmluvy; ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti žalobca zúčtoval nasporené prostriedky na konte sporenia s kontom medziúveru, a suma na konte stavebného sporenia vo výške 1 255,80 eur bola započítaná na istinu.

10. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, t. j. 07. 11. 2018 bola výška dlhu 18 469,61 eur a pozostávala z istiny vo výške 17 744,20 eur (čo bol rozdiel poskytnutého úveru 19 000 eur a uhradenej istiny 1 255,80 eur), z nezaplatených úrokov za úver vo výške 635,41 eur a z nezaplatených poplatkov vo výške 90 eur.

11. Žalovaný v 1. rade vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že so žalobcom predmetnú zmluvu uzatvorili, nakoľko potrebovali zmodernizovať bývanie. V čase uzatvorenia zmluvy bol riadne zamestnaný. Jeho príjem bol vo výške 670 eur, manželka bola na rodičovskej dovolenke a bola poberateľkou rodičovského príspevku. V tom čase teda mali dostatok finančných prostriedkov na splácanie dohodnutých mesačných splátok. Spočiatku úver riadne platili. Potom bol viac ako 3 mesiace PN, čím sa im znížil príjem a úver prestali splácať. Potom opätovne nastúpil do zamestnania, no po 2 mesiacoch opäť ochorel, čo malo za následok, že splátky nebol schopný v dohodnutej výške a stanovenom termíne platiť. V tom čase, v roku 2018 ich kontaktoval žalobca a požiadal, aby úver splatili jednorázovo. Na jednorazové splatenie však nemali dostatok financií, preto sa obrátili na pani, s ktorou zmluvu o stavebnom sporení uzatvorili. Z jej strany bola snaha im pomôcť, no Prvá stavebná sporiteľňa im ponúkla nový splátkový kalendár, kde však mesačné splátky boli dvojnásobne vyššie, čo už vôbec nezvládali splácať. V súčasnej dobe nie sú schopní splácať mesačnú splátku vo výške ako bola dojednaná v zmluve a ani zaplatiť dlh žalobcovi jednorázovo. Požiadal o splatenie dlhu formou mesačných splátok vo výške 50 eur, keďže súčasný príjem im vyššiu splátku neumožňuje platiť. Má 4 maloleté deti voči ktorým má vyživovaciu povinnosť. Momentálne je nezamestnaný, vedený na úrade práci v evidencii uchádzačov o zamestnanie a aktívne si hľadá prácu. Poberá podporu v nezamestnanosti v sume 500 eur mesačne, táto však skončí po uplynutí 6 mesiacov.

12. Žalovaná v 2. rade vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedla, že spoločne s manželom uzatvorili zmluvu o stavebnom úvere, keďže si chceli zmodernizovať bývanie. V čase podpisu zmluvy manžel pracoval a ona bola na rodičovskej dovolenke. V súčasnosti je nezamestnaná a čaká 5 dieťa, pričom je práceneschopná a do pôrodu už do zamestnania nenastúpi. Poberá nemocenské dávky vo výške 400 eur. Rovnako požiadala o splatenie dlžnej sumy formou mesačných splátok, nakoľko ich momentálna situácia im neumožňuje dlh splatiť jednorázovo. Mesačné výdavky pre celú rodinu predstavujú úhrady za elektrinu 50 eur mesačne, za vodu 30eur mesačne. Keďže sú rodičmi 4 detí, z ktorých 3 chodia do školy a jedno škôlky mesačné výdavky na školu, škôlku pomôcky vrátane cestovného, keďže škola je mimo dediny sú zhruba 200 eur. Na televíziu, internet, mobily minú mesačne cca 30 eur. Mesačné výdavky na stravu sú zhruba 300 eur pre rodinu. Ďalej majú bežné výdavky na ošatenie, hygienické potreby, lieky, príležitostné výdavky. Okrem toho majú dlh voči Tatrabanke. Kým bol manžel zamestnaný priamo zo mzdy sa mu vykonávali zrážky od 200 do 300 eur, v závislosti od výšky príjmu manžela. Nakoľko v súčasnosti príjem nedosahuje minimum, nevykonávajú sa mu tieto zrážky. S poukazom na ich aktuálnu finančnú situáciu, kedy žalovaný v 1.rade je nezamestnaný, ona je práceneschopná, žiadala, aby súd vyhovel ich žiadosti o splátkový kalendár a umožnil im platiť dlžnú sumu formou mesačných splátok po 50 eur.

13. Pokiaľ ide o právne posúdenie žalobou uplatneného nároku, nemôže byť pochyb o tom, že zmluva uzavretá medzi stranami dňa 23. 12. 2014 je zmluvou spotrebiteľskou, na čom nič nemení to, že samotná základná zákonná úprava zmluvy o úvere ako zmluvného typu je obsiahnutá v ustanoveniach § 497 až 507 Obchodného zákonníka a zmluva o úvere v tradičnom ponímaní (§ 261 Obchodného zákonníka) patrí medzi tzv. absolútne obchody. O tom, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu boli koniec koncov obe zmluvné strany v čase uzavretia zmluvy uzrozumené a zodpovedalo to ich prejavenej vôli, keďže aj z nimi použitého názvu a označenia zmluvy vyplýva, že sa malo jednať o zmluvu o medziúvere a stavebnom- spotrebiteľskom úvere, ako druh úveru je v zmluve uvedené medziúver/spotrebiteľský na dobu určitú, z čoho je zrejmé, že nejednalo sa v danom prípade o úver vylúčený v zmysle § 1 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch z režimu spotrebiteľského úveru. Koniec koncov, aj dôvodová správa k § 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch uvádza, že napr. úvery poskytované stavebnými sporiteľňami spadajú pod zákon, pokiaľ sú poskytované na rekonštrukciu, modernizáciu, dostavbu nehnuteľnosti, t.j. ak ich účelom je zvýšenie hodnoty nehnuteľnosti. Z označenia druhu úveru stavebnou sporiteľňou ako spotrebiteľského vyplýva, že jednalo sa o taký úver, preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej ZoSÚ) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (08. 11. 2010) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa).

Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj tieto náležitosti

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

15. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 až 3 a 5 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

16. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom § 3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

17. Na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov súd dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Z listinných dôkazov predložených žalobcom (najmä výpisov z účtu a prehľadu o úhradách žalovaných ako aj zo samotnej žaloby) mal súd za preukázané, že žalobca poskytol žalovaným v 1. a 2. rade celkovo úver v sume 19 000 eur a z tejto sumy bola na poplatok za spracovanie úveru odrátaná suma 228 eur, teda žalovaným bola poskytnutá suma 18 772 eur. Tieto skutočnosti neboli sporné.

18. Zmluva posudzovaná v súdnej veci, uzavretá žalobcom so žalovanými je ako už bolo uvedené spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské zmluvy sú typické tým, že ich o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačení tlačivách, spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Pre spotrebiteľskú zmluvu je teda charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom nemá reálne možnosti tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

19. Žalobca predložením písomného vyhotovenia úverovej zmluvy preukázal, že uzavrel so žalovanými ako dlžníkmi zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zákonom predpísanej písomnej forme. Z označenia druhu úveru stavebnou sporiteľňou ako spotrebiteľského vyplýva, že jednalo sa o taký úver, preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

20. Zo žalobcom predloženej žaloby súd zistil, že žalobca si okrem súčasťou istiny je spracovateľský poplatok v sume 228 eur.

Dohoda o poplatkoch musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda sa nesmie priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný.

21. Dobrými mravmi sa v súdnej praxi považuje súbor spoločenských, kultúrnych a mravných pravidiel správania, ktoré sú v súlade so všeobecne uznávanými vzťahmi medzi ľuďmi a mravnými princípmi spoločenského zriadenia, ktorý v historickom vývoji osvedčil istú nemennosť a vystihujúcu podstatné historické tendencie, ktoré sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu základných noriem. Neprimerane dohodnuté úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, a teda aj s dobrými mravmi. Obdobne právne už súdy rozhodovali, a to napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6C/126/2012 zo 07. 05. 2013, rozhodnutie NS SR sp. zn. 1MCdo/1/2009 z 31. 07. 2009, rozhodnutie sp. zn. 5Cdo/26/2011 z 26. 04. 2012, rozhodnutie NS ČR sp. zn. 21Cdo/1484/04 z 15. 12. 2004, rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 3Co/3/2011

V neposlednom rade súd má za to, že kritériu prijateľnosti zmluvnej podmienky a rovnovážnosti práv a povinností strán spotrebiteľského vzťahu nezodpovedá podmienka o poplatku, ktorý nemá pre spotrebiteľa žiaden preukázateľný prínos a za ktorý sa mu nedostáva žiadneho protiplnenia. Uvedené poplatky slúžia výlučne záujmu zmluvného partnera spotrebiteľa na maximalizácii zisku spojeného s existenciou zmluvného vzťahu (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 13. 8. 2014 sp. zn. 10Co/27/2013, 10Co/325/2014, rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe sp. zn. AZ17U

192/2010 zo dňa 03. 05. 2010). Na základe uvedeného súd je toho názoru, že žalobcovi nepatrí ani poplatok za správu vkladového účtu za celú dohodnutú minimálnu dobu sporenia.

22. Vzhľadom na neprijateľnosť zmluvných podmienok v časti poplatkov za spracovanie úveru v sume 228 eur, súd zobral do úvahy, že žalovaní čerpali od žalobcu titulom úveru sumu 18 772 eur. Poplatok za spracovanie úveru však nebol medzi poplatky, ktoré uplatnil žalobca započítaný. V časti poplatkov v sume 228 eur, súd žalobu vzhľadom na vyššie uvedené odôvodnenie a neprijateľnosť zmluvných podmienok zamietol.

23. Pokiaľ ide o úroky z úveru i úroky z omeškania, súd má za to, že boli dohodnuté priamo v Zmluve a žalovaní boli pred uzavretím zmluvy s ich výškou oboznámení. Rovnako mal súd za to, že ich výška, tak ako bola dohodnutá nebola neprimeraná, dokonca výška úrokov i úrokov z omeškania bola nižšia ako boli v tom čase úroky poskytované bankami i úroky z omeškania. Preto súd priznal žalobcovi i nárok na zaplatenie úrokov z úveru do zosplatenia v sume 635,41 eur a 362,57 eur, nakoľko boli medzi stranami riadne dojednané a ich výška nebola neprimeraná poskytnutému plneniu.

24. Žalovaný tak zaviazal k zaplateniu istiny 17 516,03 eur titulom istiny, sumu 635,41 eur titulom úrokov z úveru do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, sumu 362,57 eur, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol .

25. Pokiaľ žalobca požadoval úroky z úveru vo výške 5,49 % ročne aj po splatnosti úveru, t. j. od 08. 11. 2018, súd v tejto časti návrh zamietol z dôvodu, že od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úrok z omeškania, nie však už dohodnuté zmluvné úroky. V danej právnej veci žalobca pristúpil k zosplateniu celého úveru ku dňu 07. 11. 2018, teda týmto dňom sa stal splatným celý úver, zo strany žalobcu došlo k určenej lehote predčasnej konečnej splatnosti úveru a súd dospel k záveru, že žalobcovi vznikol nárok na úroky z úveru iba do dňa 07. 11. 2018, potom už nastupuje režim platenia úrokov z omeškania (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/42/2016 zo dňa 11. 05. 2017). Obdobný názor je vyslovený i v rozhodnutiach Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29. 10. 2014, sp. zn. 5Co/223/2014, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/85/2013 zo dňa 25. 10. 2013, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/83/2013 zo dňa 07. 05. 2014, Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22. 02. 2017, sp. zn. 5Co/407/2016.

26. Z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98 vyplýva, že dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania.

27. V danej súvislosti je potrebné poukázať aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 476/2012 - 14 zo dňa 18. 09. 2012, v ktorom sa uvádza: „Ústavný súd v tejto súvislosti nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že by namietané rozhodnutie krajského súdu bolo možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. za také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu. Krajský súd sa stotožnil s podrobne odôvodneným právnym názorom okresného súdu, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo objasnil rozdiel, resp. vzťah medzi úrokmi z dohodnutého úveru a úrokmi z omeškania, ako aj otázku, prečo „zmluvný úrok vo výške 15,8 % ročne od 26. 8. 2009 do zaplatenia“ patrí sťažovateľke iba do splatnosti dlhu, a tiež výšku sumy (a štruktúru žalovanej čiastky) prislúchajúcej, resp. priznanej sťažovateľke, rozšíril vecnú argumentáciu na podporu správnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu, opätovne poukazujúc na štandardnú obchodnoprávnu judikatúru v tejto oblasti. Súčasne sa tým vyrovnal aj s námietkami sťažovateľky, ktoré sú z veľkej časti totožné s tými, ktoré uplatnila aj na ústavnom súde. Tento výklad považuje ústavný súd za ústavne akceptovateľný.“

28. Preto súd vzhľadom na vyššie uvedené nárok žalobcu v prevyšujúcej časti, t. j. úrok vo výške 5,49 % ročne zo sumy 17 744 eur od 08. 11. 2018 do 20. 03. 2019, zo sumy 17 744,03 od 21. 03. 2019 do 31. 03. 2019 a zo sumy 17 744,03 eur od 01. 04. 2019 do zaplatenia, zamietol.

29. Keďže sa žalovaní sa s plnením svojho peňažného záväzku dostali do omeškania, zaviazal ich súd aj na zaplatenie úroku z omeškania z istiny 17 516,03 eur v žalobcom požadovanej výške 5 % ročne. Nepriznal však úrok z omeškania z kapitalizovaných úrokov z úveru (635,41 eur), tak ako žiadal žalobca, keď žiadal priznať úrok z omeškania zo sumy 18 379,44 eur (istina + úrok z úveru do 07. 11. 2018). Súd má za to, že nemožno priznať príslušenstvo z príslušenstva, keďže úroky, úroky z omeškania a

poplatok z omeškania sú podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky, teda príslušenstvom istiny. Je totiž nevyhnutné rozdeľovať medzi hlavným peňažným záväzkovým vzťahom a vedľajším. Kým hlavným záväzkovým vzťahom je kauza, ktorá smeruje priamok zaplateniu určitej čiastke peňazí, vedľajším je vzťah úrokový, ktorý je vzťahom akcesorickým. Zánikom hlavného záväzku zaniká aj akcesorický záväzok úrokový a pretrváva iba povinnosť zaplatiť už nárokovateľné úroky. Tým, že dlžník včas nezaplatí úroky z istiny, sa dlžník dostáva do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu. Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva potom veriteľ nemá preto, že ani Občiansky ani Obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú. Ani jeden z uvedených kódexov neumožňuje priznať majetkovú sankciu pre prípad omeškania sa s plnením príslušenstva pohľadávky. Nárok na príslušenstvo z príslušenstva neplynie ani z dikcie ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (obdobne rozhodnutie Veľkého senátu Najvyššieho súdu Českej republiky v rozsudku sp. zn. 35Obo 101/2002 z 24. 03. 2004, rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 29Odo/919/2006 zo dňa 30. 08. 2006 a rozsudok Veľkého senátu občianskoprávneho a obchodného kolégia Najvyššieho súdu sp. zn. 31Cdo/2036/2009 zo dňa 17. 08. 2011). Preto priznal úrok z omeškania iba z istiny, nie aj z kapitalizovaného úroku z úveru.

30. Žalovaní vzhľadom na svoju aktuálnu finančnú situáciu požiadali o splatenie dlžnej sumy formou mesačných splátok, po 50 eur mesačne.

31. Podľa Finstatu žalobcu - Spoločnosť Prvá stavebná sporiteľňa, a. s. v roku 2019 zvýšila zisk na 15,48 mil. eur a tržby jej klesli o 2 % na 116,9 mil. eur. Na finančných účtoch má súčet 414 574 eur. Nemá dlhy a nedoplatky. Disponuje dlhodobým nehmotným majetkom v sume 28,7 mil. eur. Teda tieto ukazovatele nemajú pre žalobcu likvidačný charakter. Rovnako dlžná suma nie je vo výške, ktorej nezaplatením jednorazovou úhradou by žalobca utrpel stratu.

32. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané majetkové a osobné pomery strán sporu, z ktorých vyplynulo, že žiadosť žalovaných o splátky vzhľadom na ich osobné, majetkové, finančné pomery a vzhľadom na povinný nárok, ako aj pomery žalobcu je dôvodná. Žalovaná v 2. rade je toho času práceneschopná, poberá nemocenské dávky v sume 400 eur mesačne, pričom je tehotná a do práce už nenastúpi. Žalovaný v 1. rade je nezamestnaný a poberá podporu v nezamestnanosti v sume 500 eur mesačne s tým, že si aktívne hľadá prácu, nakoľko po uplynutí 6 mesiacoch nárok na dávku zanikne. Žalovanému v 1. rade už vzhľadom na nízky príjem nie sú momentálne vykonávané žiadne zrážky zo mzdy. Dlhy však majú voči veriteľovi Tatrabanka, v ktorého prospech boli vykonávané zrážky zo mzdy v sume 200 - 300 eur mesačne. Náklady na bývanie sú v sume 80 eur, televízia a internet 30 eur. Školné pre deti predstavuje mesačne sumu 200 eur. Ďalej majú výdavky na stravu 300 eur mesačne, ďalšie výdavky predstavujú hygienické potreby, ošatenie či lieky pre celú rodinu. Žalobca v roku 2019 dokonca zvýšil zisk na 15,48 mil. eur a klesli mu tržby o 2 % na 116,90 mil. eur, a teda suma 17 516,03 eur s príslušenstvom zaplata formou mesačných splátok dokonca po 60 eur, ako súd určil v rozsudku, nemôže mať pre neho likvidačné následky. Naproti tomu jednorazová úhrada dlžnej sumy od žalovaných, môže mať nepriaznivý dopad na nich i ich rodinu, keďže v súčasnosti ani jeden zo žalovaných nepracujú. Súčasne súd určil najvyššiu možnú mesačnú splátku ako žiadali žalovaní, v sume 60 eur, čo je maximálna suma, ktorú možno od žalovaných podľa názoru súdu reálne žiadať, bez toho aby ostali ohrozené či bez následkov ďalších sankcií ostatné finančné povinnosti žalovaných.

33. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

34. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej CSP), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danom prípade bolo predmetom konania zaplataenie sumy 19 126,35 eur s príslušenstvom. Súd žalobe v časti dlžnej sumy v celkovej sume 18 514,01 eur vyhovel a žalobu zamietol len v nepatrnej časti, t.j. v časti úroku z úveru vo výške 5,495,49 % ročne zo sumy 17 744 eur od 08. 11. 2018 do 20. 03. 2019, zo sumy 17 744,03 od 21. 03. 2019 do 231. 2019 a zo sumy 17 744,03 eur od 01. 04. 2019 do zaplataenia, úrok z omeškania z kapitalizovaných úrokov z úveru (635,41 eur) a v časti poplatkov v sume 228 eur s príslušenstvom. Súd má za to, že žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu, preto mu priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v rozsahu 100 %.

O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.